

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK266/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. M.	Występek wyczerpujący dyspozycję art. 157 § 1 kk polegający na tym, że w dniu 26 lutego 2020 roku na terenie parkingu samochodowego w rejonie przychodni lekarskiej przy ul. (...) w B., woj. (...) uderzył pięścią w twarz H. C., czym	

		spowodował obrażenia w postaci wieloodłamowego złamania żuchwy, nieco po stronie prawej i jej lewej gałęzi, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała H. C. na okres powyżej dni siedmiu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 26 lutego 2020 r. około godz. 18.45 pokrzywdzony H. C. jechał samochodem, skręcając w ulicę (...). Z przeciwka nadjechał pojazd kierowany przez oskarżonego M. M.. Z uwagi na fakt, że ulica w tym miejscu była wąska pokrzywdzony zmuszony był wycofać swój pojazd, skręcając w ulicę (...). Na tej ulicy oskarżony minął jego samochód i w trakcie tego manewru wykonywał w stronę H. C. gest pukania się w głowę oraz przybliżania zaciśniętej pięści do swojej twarzy. Gdy samochód oskarżonego wjechał na parking przy przychodni, pokrzywdzony udał się za nim, celem wyjaśnienia tej sprawy.</p>			
zeznania świadka H. C.	80 - 81		
wyjaśnienia M. M.	78 - 79		

częściowo zeznania świadka K. M.	100 - 101		
Po dojechaniu na parking H. C. wysiadł z samochodu i podszedł do oskarżonego. M. M. wraz małżonką znajdował się wówczas na wysokości wejścia do przychodni. Pomędzy mężczyznami doszło do wymiany zdań, w trakcie których używali wobec siebie obraźliwych epitetów. W pewnym momencie M. M. uderzył go ręką w twarz. Wówczas żona oskarżonego krzyknęła, aby ten przestał i oboje weszli do wnętrza przychodni.	częściowo wyjaśnienia M. M.	78 - 79	
częściowo zeznania świadka H. C.	80 - 81		
zeznania świadka J. D.	82 - 83		
częściowo zeznania świadka K. M.	100 - 101		
H. C. podszedł do siedzącej w samochodzie J. D. i gdy ustalił, że widziała zdarzenie, zapisał jej numer telefonu. Miał wówczas zakrwawioną twarz. Zdarzonił z telefonu komórkowego po Policję.	częściowo zeznania świadka H. C.	80 - 81	
zeznania świadka J. D.	82 - 83		
O zdarzeniu H. C. poinformował	zeznania świadka R. G.	107 - 108	

<p>telefonicznie Policję. W chwili przyjazdu Policji miał widoczne zaczerwienienie na twarzy. Poinformował funkcjonariuszy, że mężczyzna, który go uderzył znajduje się wewnątrz przychodni. Funkcjonariusze Policji wylegitymowali oskarżonego, a ten przyznał im, że uderzył w twarz H. C.</p>			
<p>zeznania świadka S. Ł. (1)</p>	<p>k 108 - 109</p>		
<p>kserokopie notatników służbowych</p>	<p>25 - 27</p>		
<p>M. M. nie był dotychczas karany.</p>	<p>karta karna</p>	<p>30</p>	
<p>Na skutek zdarzenia H. C. doznał wieloodłamowego złamania żuchwy nieco po stronie prawej i jej lewej gałęzi. Obrażenia te mogły powstać na skutek uderzenia pięścią w twarz. Naruszają czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni.</p>	<p>opinia sądowo lekarska</p>	<p>21</p>	
<p>dokumentacja medyczna</p>	<p>9-10, 12</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

1.2.1.	M. M.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie oskarżonego w celu obrony koniecznej zmierzającej do uniknięcia zamachu ze strony H. C. na własne zdrowie	wyjaśnienia M. M.	78 - 79	
zeznania świadka K. M.	100 - 101		
Wskazanie pokrzywdzonego, iż w żaden sposób nie zaczął oskarżonego i nie używał wobec niego słów wulgarnych	częściowo zeznania świadka H. C.	80 - 81	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka H. C.	<p>W części dotyczącej przebiegu zdarzeń przed zejściem przy schodach przychodni zeznania są w pełni wiarygodne. Korespondują w tym zakresie z wyjaśnieniami oskarżonego M. M. oraz zeznaniami świadka K. M..</p> <p>W części dotyczącej zdarzeń, które miały miejsce po uderzeniu pokrzywdzonego w twarz również zeznania uznać</p>	

		<p>należy za wiarygodne, albowiem korespondują z zeznaniami J. D., R. G. i S. Ł. (2) oraz zapisami w notatnikach służbowych policjantów i treścią dokumentacji medycznej oraz opinii sądowo - lekarskiej.</p> <p>Odnosnie samego przebiegu zdarzenia Sąd uznał zeznania te za wiarygodne co do zasady, jednakże nie podzielił wersji pokrzywdzonego, iż zajście miało miejsce na schodach do przychodni (leży to w sprzeczności z zeznaniami bezstronnego świadka J. D.) oraz nie uwzględnił jego wersji, iż zachowywał się spokojnie i poprawnie w stosunku do oskarżonego</p>	
<p>wyjaśnienia M. M.</p>	<p>W części dotyczącej przebiegu zdarzeń przed zajściem przy schodach przychodni wyjaśnienia Sąd uznał za wiarygodne. Korespondują w tym zakresie z zeznaniami H. C. oraz zeznaniami świadka K. M.. Oskarżony nie ukrywał faktu, iż podczas mijania się pojazdów wykonał obraźliwy gest ręką w kierunku pokrzywdzonego.</p> <p>W części dotyczącej zdarzeń, które miały miejsce po uderzeniu pokrzywdzonego w twarz również wyjaśnienia uznać należy za wiarygodne, albowiem korespondują z zeznaniami R. G.</p>		

i S. Ł. (2) oraz zapisami w notatnikach służbowych policjantów. W trakcie interwencji policyjnej oskarżony nie tał faktu, iż uderzył H. C. w twarz.

Odnosnie samego przebiegu zdarzenia Sąd uznał zeznania te za wiarygodne co do zasady, jednakże nie podzielił wersji oskarżonego, iż zajście miało miejsce na schodach do przychodni (leży to w sprzeczności z zeznaniami bezstronnego świadka J. D.) oraz nie uwzględnił jego wersji, iż działał w warunkach obrony koniecznej, zmierzającej do odparcia nagłego ataku ze strony pokrzywdzonego.

zeznania świadka J. D.

Zeznania te Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Są spójne, logiczne i konsekwentne. Podkreślić należy, iż świadek jest osobą zupełnie bezstronną, przypadkowym obserwatorem całego zajścia. W oparciu o jej zeznania Sąd przyjął, iż zajście miało miejsce w pobliżu schodów do przychodni oraz, że przed uderzeniem pokrzywdzonego w twarz obaj mężczyźni przez pewien czas rozmawiali. Nadto zeznania te potwierdzają, iż po zajściu H. C. miał na twarzy widoczne obrażenia oraz

	rozmawiał ze świadkiem, aby ustalić jej dane celem wskazania Policji.	
zeznania świadka R. G.	Bezstronne, obiektywne, korespondujące z zeznaniami świadka S. Ł. (1) oraz znajdujące potwierdzenie w zapisach widniejących w notatnikach służbowych.	
zeznania świadka S. Ł. (1)	Bezstronne, obiektywne, korespondujące z zeznaniami świadka R. G. oraz znajdujące potwierdzenie w zapisach widniejących w notatnikach służbowych.	
częściowo zeznania świadka K. M.	Co do zasady wiarygodne, albowiem korespondują w ogólnym zarysie korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego H. C. oraz wyjaśnieniami M. M.. Jednakże w ocenie Sądu świadek - jako żona oskarżonego - starała się przedstawić przebieg zdarzeń w sposób jak najbardziej korzystny dla oskarżonego.	
karta karna	obiektywna, nie kwestionowana przez strony	
opinia sądowno lekarska	fachowa, obiektywna, bezstronna, niekwestionowana przez strony, korespondująca z zapisami w dokumentacji lekarskiej	

dokumentacja medyczna	nie kwestionowana przez strony		
kserokopie notatników służbowych	nie kwestionowane przez strony, korespondujące z treścią zeznań R. G. i S. Ł. (1)		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo zeznania świadka H. C.	<p>Wbrew twierdzeniom pokrzywdzonego Sąd nie przyjął, iż do zajścia doszło na schodach wiodących do przychodni, a obaj mężczyźni stali na różnych poziomach. Przeczą temu zeznania świadka J. D. (bezstronnego świadka), która wskazała, iż obaj mężczyźni stali na tym samym poziomie obok schodów do przychodni. W ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie są zniekształcone dynamiką zdarzenia oraz szokiem, jakiego musiał doznać po zainkasowaniu uderzenia od oskarżonego.</p> <p>Sąd nie uwzględnił również twierdzenia pokrzywdzonego, że w trakcie rozmowy z oskarżonym zachowywał się spokojnie i chciał</p>	

		<p>jedynie wyjaśnić wcześniejsze zachowanie M. M.. Przeczą temu wyjaśnienia oskarżonego i zeznania K. M., którzy zgodnie wskazali, iż H. C. zachowywał się nerwowo i w trakcie rozmowy wypowiadał niecenzuralne słowa pod adresem oskarżonego. Względy logiki i doświadczenia życiowego pozwalają przyjąć, iż sytuacja taka mogła mieć faktycznie miejsce, albowiem pokrzywdzony celowo zawrócił i pojechał za samochodem oskarżonego. Gdyby podszedł do sprawy spokojnie, to przysłowiowo "machnąłby ręką" na całe zajście i pojechał w swoim kierunku. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że J. D. podniosła, iż obaj mężczyźni przez pewien czas rozmawiali. Skoro rozmowa ta zakończyła się zadaniem uderzenia, trudno zakładać, iż toczyła się w miłej i przyjaznej atmosferze, także ze strony pokrzywdzonego.</p>	
<p>wyjaśnienia M. M.</p>	<p>Sąd nie uwzględnił wskazań oskarżonego, iż działał on w warunkach obrony koniecznej, zmierzającej do odparcia bezprawnego zamachu ze strony pokrzywdzonego. Już samo porównanie wzrostu i gabarytów obu mężczyzn stawiać musi takie twierdzenie</p>		

pod znakiem zapytania. H. C. jest bowiem znacznie niższy i drobniejszej budowy ciała od oskarżonego. Względy logiki i doświadczenia życiowego pozwalają przyjąć, iż przy takiej dysproporcji pokrzywdzony nie podejmowałby żadnych działań, które z założenia winny skończyć się jego porażką w starciu fizycznym. Potwierdza to pośrednio zachowanie H. C. po zdarzeniu. Gdyby bowiem pokrzywdzony faktycznie prowokował oskarżonego i spowodował jego reakcję w postaci uderzenia, wątpliwym byłoby, żeby w zasadzie natychmiast wzywał na miejsce zdarzenia Policję oraz ustalał dane naocznego świadka.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że nawet gdyby faktycznie doszło ze strony pokrzywdzonego do jakiegoś zachowania, które mogłoby być potraktowane jako atak, to wskazać należy, że zachowania to miało ograniczać się do złapania M. M. za rękę (tak wskazał sam oskarżony). Dla odparcia tak "gwałtownej napaści" wystarczyło zwykle wyszarpięcie ręki i odejście bądź odepchnięcie pokrzywdzonego. W żaden sposób nie można przyjmować, iż jedyną

	możliwą reakcją obronną było uderzenie H. C. w twarz i to na tyle mocne, że zakończone wieloodłamowym złamaniem szczęki.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Istotą przestępstwa określonego w art. 157 § 1 KK jest takie spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, które trwało dłużej niż siedem dni. Spowodowanie tych skutków obejmuje każde zachowanie pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem. Zachowanie to musi obiektywnie naruszać wynikającą z wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka. Okoliczność taka zachodzi w przedmiotowej sprawie. Oskarżony M. M. uderzył H. C. ręką w			

<p>twarz. Skutkiem takiego zachowania były obrażenia w postaci złamania kości szczęki, które naruszyły czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego na okres czasu przekraczający 7 dni.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. M.	1	1	<p>Sąd uznał, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skutki wyrządzone przestępstwem oskarżonego były relatywnie niewielkie, a pokrzywdzony H. C. również brał aktywny udział w zajściu, a tym samym nie ma potrzeby sięgania po najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez art. 157 § 1 KK. Dlatego też Sąd skorzystał z możliwości, jaką daje mu art. 37a § 1KK i orzekł wobec oskarżonego karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę samoistnej grzywny.</p> <p>Kara grzywny rozmiarze 100 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu oraz jego charakteru i sposobu działania sprawcy.</p> <p>Ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę</p>

			10 złotych Sąd wziął pod uwagę warunki rodzinne i możliwości majątkowe oskarżonego i uznał, że w tym stanie rzeczy kara ta nie będzie stanowić dla niego nadmiernej uciążliwości, zwłaszcza że osiąga stałe i regularne dochody z tytułu świadczenia emerytalnego.
5. ROZSTRZYGNIECIA <i>Inne</i> ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. M.	2	2	Sąd orzekł na podstawie art. 46 § 2 KK od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego H. C. nawiązkę w kwocie 1.000 złotych. Sąd zważył bowiem z jednej strony na potrzebę zrekompensowania pokrzywdzonemu doznanych cierpień fizycznych i psychicznym, jednocześnie dostrzegając, że w niniejszym postępowaniu przedmiotem rozstrzygnięcia nie było ustalenie pełnego zakresu zadośćuczynienia, które winno być przedmiotem odrębnego postępowania o charakterze cywilno – prawnym. Tym samym Sąd nie orzekł o zadośćuczynieniu w trybie art. 46 § 1 KK, a skorzystał

		z uprawnienia, jakie daje mu art. 46 § 2KK.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Na podstawie art. 627 kpk w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 1 oraz ust. 2 pkt 3 oraz § 15 ust. 1 i § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego H. C. poniesione przez niego wydatki z tytułu ustanowienia pełnomocnika w kwocie 1176 złotych	
4	O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie	

art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych tj. Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 190 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą składały się koszty opinii biegłego, koszt uzyskania informacji z K., a także ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym oraz przygotowawczym.

7. Podpis